

คำวินิจฉัยของ นายจุมพล ณ สงขลา ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๑๖/๒๕๕๖

วันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ศาลจังหวัดบุรีรัมย์ส่งคำโต้แย้งของจำเลย เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ กรณีประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ และมาตรา ๒๓๓

ศาลจังหวัดบุรีรัมย์ส่งคำโต้แย้งของจำเลย ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๔๒๔/๒๕๕๖ หมายเลขแดงที่ ๑๑๗๘/๒๕๕๕ เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

ข้อเท็จจริงตามคำร้อง ข้ออ้างและเหตุผลโดยสรุปของผู้ร้องปรากฏในคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ

พิเคราะห์แล้ว ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๕ ซึ่งบัญญัติว่า “เมื่อโจทก์สืบพยานเสร็จแล้ว ถ้าเห็นสมควรศาลมีอำนาจเรียกสำนวนการสอบสวนจากพนักงานอัยการมาเพื่อประกอบการวินิจฉัยได้” เห็นว่า ตามบทบัญญัติดังกล่าวเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของศาลและพนักงานอัยการโดยเฉพาะ มิได้เกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพในการต่อสู้คดีของจำเลยหรือทำให้จำเลยต้องเสียเปรียบในเชิงคดีแต่อย่างใด เพราะศาลเองก็มิได้ถูกผูกมัดว่าจะต้องใช้อำนาจตามมาตรานี้ในทุกคดี ซึ่งรวมทั้งในคดีของผู้ร้องด้วย บทบัญญัติดังกล่าวจึงมิใช่บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดีซึ่งอาจเป็นโทษกับผู้ร้องตามความหมายของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง จึงถือได้ว่าคำโต้แย้งของผู้ร้องไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย

อาศัยอำนาจตามความในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคสอง จึงไม่รับเรื่องของผู้ร้องไว้พิจารณา

นายจุมพล ณ สงขลา

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ